

УДК 614.8:37

DOI 10.31494/2412-9208-2018-1-1-146-151

С. А. Ігнатенко,

старший викладач

(Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова)

ign.sergey@gmail.com

ПОНЯТІЙНО-ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Анотація

У статті розкривається сутність основних понять, які характеризують педагогічні технології формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів початкової школи. Аналіз психолого-педагогічної літератури, проведений автором, показав відсутність єдиного тлумачення науковцями понять “безпека”, “небезпека” та “шкідливі і небезпечні фактори”. У статті уточнено зміст поняття “формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів початкової школи”, вказано на гостру потребу суспільства щодо створення особливих педагогічних технологій у сфері формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх педагогів, які дозволяють сформувати в молодших школярів відповідальне ставлення до свого життя, здоров’я та здібності проектувати модель безпечної поведінки.

Ключові слова: безпека, небезпека, небезпечні ситуації, шкідливі та небезпечні фактори, культура безпеки життєдіяльності.

Summary

The article reveals the essence of the basic concepts that characterize the pedagogical technologies of developing the culture of safety life of the future teachers of junior classes. The analysis of psychological and pedagogical literature, carried out by the author, showed the lack of a single interpretation of the concepts of "safety", "danger" and "harmful and dangerous factors" by scientists. The article clarifies the meaning of the concept of "the formation of a safety life culture for future teachers of junior classes," pointed out to the urgent needs of society for the creation of special pedagogical technologies in the field of the formation of a safety life culture of future teachers of junior grades, which allow junior grades students to form a responsible attitude towards their life and health "

Key words: safety, danger, hazardous situations, harmful and dangerous factors, safety life culture.

Постановка проблеми. В умовах сучасного етапу розвитку людства, що характеризується нестійкістю і кризовими явищами соціальної, економічної, екологічної, ідеологічної обстановки, трансформацією культурно-історичного середовища, як стверджує В. Білик, “індивідуальне і суспільне здоров’я виступає стратегічним стабілізуючим ресурсом, неодмінною умовою та імперативом для виживання людської цивілізації” [1, 3]. Тому, на нашу думку, необхідність підготовки майбутніх вчителів початкової школи до навчання дітей діяти безпечно вимагає глибоких знань теоретичних основ цієї проблеми. Закон України “Про основи національної безпеки України” [4, 6] одним з принципів державної політики в галузі освіти зафіксував її гуманістичний характер, пріоритет загальнолюдських цінностей, життя і здоров’я людини, вільного розвитку особистості. З принципу, який визнає пріоритетність життя і

здоров'я людини, впливає вимога до діяльності вчителя початкової школи, бути готовим, як зазначає І. Шеремет, “до збереження життя та здоров'я школярів, профілактики захворювань дітей молодшого шкільного віку, мати високий рівень валеологічної грамотності” [13, 1].

Означені проблеми обумовлюють актуальність теми та вимагають глибшого вивчення процесу забезпечення безпеки молодших школярів.

Аналіз досліджень і публікацій. Окремі аспекти проблеми безпеки людини та підготовки населення України до особистої та громадської безпеки досліджувалось багатьма сучасними науковцями. Так, проблема визначення актуальності й особливостей формування культури безпеки життєдіяльності досліджувалася М. Зоріною [5]. Проблему ідентичності особистості в аспекті безпечної життєдіяльності досліджували В. Кремень, В. Ткаченко [6]. Роль освіти в цивілізаційному вихованні молоді розкрита в монографічному дослідженні М. Михальченко [7]. Проблему забезпечення життєдіяльності людини в навколишньому середовищі досліджено І. Миценко [8]. Концептуальні основи безпеки життєдіяльності людини та суспільства викладені О. Мягченком [9]. Концептуальні засади ефективності державного регулювання процесів безпеки людини закладені в працях П. Надолішнього [10]. Національні та регіональні аспекти забезпечення безпеки досліджував С. Пирожков [11].

У межах нашого дослідження вважаємо за необхідне вказати на: відсутність єдності в підходах до тлумачення таких понять, як “безпека” та “небезпека”; розбіжність поглядів на визначення основних ознак і функцій безпеки; відсутність єдиної системи класифікації видів небезпек; не достатньо чітку диференційованість понять “шкідливі фактори” та “небезпечні фактори”. Різняться погляди й на проблему визначення умов та класифікації небезпечних ситуацій. Автори підходять по-різному до тлумачення означених проблем. Виявлена недостатня теоретико-методологічна розробленість заявленої проблеми в науковій літературі впливає на якість теоретичної підготовки майбутніх педагогів.

Теоретичні і методичні засади підготовки майбутніх учителів початкової школи до професійної діяльності ґрунтовно досліджував В. Бондар; розробленню та теоретичному обґрунтуванню системи професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи у вищій школі присвятили свої дослідження Р. Богданова, І. Бужина, В. Білик, Л. Коваль, О. Комар, А. Крамаренко, О. Матвієнко, С. Мартиненко, І. Осадченко, І. Пальшкова, Л. Хомич, Л. Хоружа, І. Шеремет та ін.

Разом з тим недостатньо вивченими залишаються теоретико-методологічні проблеми педагогічних технологій формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів початкової школи.

Підготовка майбутніх педагогів, як вказує Р. Богданова, має відповідати сучасним освітнім вимогам, які торкаються як теоретичної, так і практичної готовності до обраної професії [3]. В. Білик поділяє таку думку науковця та зазначає, що в навчально-виховний процес вищих педагогічних навчальних закладів “необхідно ефективніше впроваджувати здоров'яформувальні технології з метою розвитку відповідальності майбутніх учителів початкової школи за профілактичні заходи і збереження здоров'я населення, починаючи з дитинства” [2, 39].

Отже, виявлене протиріччя між об'єктивною необхідністю теоретико-методологічної розробки педагогічних технологій формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів початкової школи та недостатньою вивченістю цієї проблеми в педагогіці обумовлює актуальність дослідження.

Модернізація педагогічних технологій формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів молодших класів зумовила **мету статті** – проаналізувати понятійно-теоретичні аспекти педагогічних технологій формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів початкової школи.

Для досягнення мети були поставлені такі завдання: визначити сутність поняття “безпека”, її види, ознаки та функції як об'єктивного явища; проаналізувати сутність поняття “небезпека” та різні класифікації, за якими вона диференціюється (на прикладі дисципліни “Безпека життєдіяльності”); визначити фактори небезпеки та визначити сутність понять “шкідливі фактори” та “небезпечні фактори”; розглянути класифікації небезпечних ситуацій.

Проблема безпеки людини, суспільства і природи є об'єктом осмислення в науці на міждисциплінарному рівні. У дослідженні брались за основу дані основних галузей наукового знання: БЖД, екології, валеології, віктимології, психології безпеки та інших наук про закономірності забезпечення безпеки людини, суспільства та природи.

Поняття “безпека” в науковій літературі визначається як можливий та очікуваний ефект досягнення соціально прийнятного рівня ризику (ймовірність настання негативної події з урахуванням ступеня, масштабу або можливої шкоди для суб'єкта) [4, 12]; стан умов процесу життєдіяльності, при якому немає нанесення людині шкоди від надзвичайних подій [8, 73]; стан об'єкта захисту, при якому вплив на нього всіх потоків речовини, енергії та інформації не перевищує максимально допустимих значень [12, 41].

Виділяють такі види безпеки: приватну (духовна, архетипічна, соціально-моральна, психологічна, інтелектуальна, психофізіологічна, тілесна) й узагальнену (духовно-психологічна, біоекологічна) [8, 77].

Оскільки безпека означає відсутність небезпеки, то для визначення обох понять необхідно з'ясувати їх зміст та властивості небезпеки як об'єктивного явища. Небезпека розуміється як здатність завдавати шкоди [8, 74]; негативна властивість, що може заподіяти шкоду людям та об'єктам живої та неживої природи [7, 22].

М. Зоріна до статичного аспекту впливу небезпеки включає джерело небезпеки та об'єкт, що піддається небезпеці, а також засоби впливу небезпеки на об'єкт; до динамічного аспекту вона включає джерела небезпеки, мету, процес впливу джерела небезпеки та результат дії [5, 150].

У наукових дослідженнях І. Миценко представлена така класифікація: за видами негативного впливу на людину (шкідливі, травмонебезпечні); за видами джерел виникнення (природні, антропогенні, техногенні); за видами потоків у життєвому просторі (енергетичні, масові й інформаційні); за величиною потоків у життєвому просторі (допустимі, гранично допустимі, небезпечні, надзвичайно небезпечні); за ймовірністю впливу на людину або середовище (потенційні, реальні, реалізовані); за об'єктами негативного впливу (діють на людину, діють на природне середовище, діють на матеріальні ресурси або комплексного впливу); за тривалістю впливу (постійні, змінні,

періодичні, короткочасні); за здатністю ідентифікувати небезпеки органами почуттів (запах, звук, світло тощо): такі, що відчуються, й такі, що не відчуються; за моментом виникнення небезпеки (прогнозовані, спонтанні); за видами зон впливу (діють у приміщенні, на території); за розмірами зони впливу (локальні, регіональні, міжрегіональні, глобальні); за кількістю людей, схильних до дії (особисті, групові, масові) [8, 203]. Небезпеки науковцем поділяються на події, надзвичайні події, аварії, катастрофи, стихійні лиха, надзвичайні ситуації [8, 131].

П. Надолішній, вивчаючи різні види небезпек, пропонує виділяти такі системи безпеки: система безпеки країни, національна безпека, безпека праці, охорона навколишнього середовища, захист від надзвичайних ситуацій [9, 17]. Така класифікація фіксує переважно об'єктивні, зовнішні по відношенню до людини властивості небезпеки.

Суб'єктивні аспекти небезпеки більшою мірою відображені в класифікації небезпек, сформульованих С. Пирожковим. Він класифікує небезпеки щодо людини за рядом ознак: за рефлексією (небезпека, адекватно відображується людиною, та небезпека, неадекватно відображується людиною); за сприйняттям (небезпеки, що сприймаються людиною активно, нейтрально або пасивно); за ступенем інформованості (людина не поінформована про небезпеку, погано поінформована або добре інформована); за здатністю усунути небезпеку (людина добре підготовлена до адекватної реакції на небезпеку, підготовлена частково або не підготовлена); за ступенем усвідомлення людиною можливих негативних наслідків (повністю усвідомлюється людиною небезпека, частково усвідомлюється або неусвідомлюється людиною небезпека) [11, 128].

Щодо засобів дії С. Пирожков поділяє небезпеки за такими підставами: за структурною організацією (проста або складна); за можливістю протидії (небезпека, якій можна запобігти, та небезпека, якій не можна запобігти); за наявністю мети небезпеки бувають: сплановані та стихійні; за способом впливу: прямі та опосередковані; за часом дії (постійні, періодичні); за результатом впливу (допустимі (збиток можна відновити, наприклад, засобом лікування), неприпустимі (збиток не можна відновити, адже така небезпека призводить до загибелі людини) [11, 126].

На думку С. Пирожкова, небезпеки слід поділяти на потенційні, реальні та реалізовані [11, 130]. Така типологія небезпек фіксує участь у небезпечних ситуаціях людини. Більш детально цей аспект небезпеки відображено в типології М. Михальченко, згідно з якою людина потрапляє в різного роду ситуації: що не містять передумов до заподіяння шкоди людині (безпечні ситуації); ситуації, в яких немає зовнішньої загрози, але є передумови до заподіяння шкоди у разі помилкових дій людини (суб'єктивно потенційно небезпечні ситуації); у яких є небезпечні або шкідливі фактори, де людина може вступити в контакт у випадку неправильних, помилкових дій (об'єктивно потенційно небезпечні ситуації); у яких людина контактує з небезпечним фактором незалежно від правильності чи помилковості своїх дій (об'єктивно реальні небезпечні ситуації); у яких відбувається заподіяння шкоди, шкоди людині, суспільству (ситуації заподіяння шкоди); уже заподіяної шкоди [7, 26].

Важливим аспектом небезпеки і безпеки є їх якісна (змістовна) визначеність. Для розуміння змістовного наповнення поняття "безпека"

важливо звернути увагу на слова, що використовуються для позначення протилежних безпеки станів і процесів: “небажані наслідки”, “негативний вплив”, “негативні події”, “втрати”, “збитки”, “школа”, “біда” тощо.

Слід диференціювати небезпечні та шкідливі фактори (події, явища, процеси), які призводять до небажаних наслідків, і самі небажані наслідки у вигляді шкоди людині та суспільству (втрати, збитки). Різні небезпечні фактори можуть привести до одного й того ж збитку. Наприклад, до зупинки серцевої діяльності може призвести ураження струмом, утоплення, хімічне отруєння тощо. Навпаки, один і той же небезпечний фактор у різних умовах нерідко призводить до різного збитку або взагалі не призводить до втрат.

У БЖД та психології використовується різноманітна термінологія для позначення безпеки як стану та процесу. Йдеться про умови, ситуації, фактори, які можуть бути складними, важкими, небезпечними, ризикованими тощо. Автори вкладають різний зміст у ці поняття.

Так, М. Михальченко визначає поняття “шкідливий фактор» як негативний вплив, що призводить до погіршення самопочуття або захворювання людини, а “травмуючий фактор” – негативний вплив, що призводить до травми або летального результату [7].

Для шкідливих факторів характерна поступовість, протяжність у часі впливу на людей і суспільство. Небезпечні фактори – це явища і процеси, що завдають шкоди у вигляді швидкого, різкого позбавлення людини, суспільства здоров’я, матеріальних або духовних цінностей тощо. Однак шкідливі та небезпечні фактори є одночасно факторами ризику, тобто існує ймовірність заподіяння шкоди (фактори можуть спричинити, а можуть і не призвести до збитків) [10, 62].

У зв’язку з вищезазначеним сформулюємо авторське розуміння понять шкідливих і небезпечних факторів. Під шкідливими факторами розуміються обставини, що негативно діють на людину і суспільство, завдають шкоди під час взаємодії з людиною, групою людей (для шкідливих факторів характерна поступовість, протяжність у часі впливу на людей і суспільство). Під небезпечними факторами розуміються явища і процеси, що завдають шкоди у вигляді швидкого, різкого позбавлення людини, суспільства здоров’я, матеріальних або духовних цінностей тощо.

Висновки. Теоретичний аналіз наукових джерел переконливо засвідчив, що, незважаючи на значний внесок вищеназваних учених у теорію і практику проблеми безпеки людини та підготовки населення України до забезпечення особистої та громадської безпеки, до теперішнього часу недостатньо вивченими залишаються теоретико-методологічні проблеми педагогічних технологій формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів початкової школи.

Узагальнення та систематизація даних наукової літератури дозволили визначити сутність поняття “безпеки”, яке ми у своєму дослідженні будемо розглядати як таке, що полягає в забезпеченні такого процесу життєдіяльності, при якому виключено нанесення людині шкоди від надзвичайних подій.

Сутність поняття “небезпека” нами визначається як негативна властивість, здатна заподіяти шкоду людям, природному середовищу, матеріальним цінностям.

Під шкідливими факторами ми розуміємо обставини, що негативно діють

на людину і суспільство.

Небезпечні фактори нами розглядаються як явища і процеси, що завдають шкоди людині, суспільству щодо позбавлення їх здоров'я, матеріальних або духовних цінностей.

Формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів початкової школи ми будемо досліджувати як процес, який є результатом теоретичної і практичної підготовки, що здійснюється у вищих навчальних закладах і передбачає наявність ціннісних орієнтацій студентів щодо забезпечення безпеки життя і здоров'я молодших школярів.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у виявленні, теоретичному обґрунтуванні та експериментальній перевірці педагогічних технологій формування культури безпеки життєдіяльності майбутніх учителів початкової школи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Білик В. Г. Формування готовності майбутніх учителів до здоров'яформувальної діяльності у початковій школі : автореф. дис. на здобуття наук ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 "Теорія і методика професійної освіти" / В. Г. Білик. – Київ, 2016. – 20 с.
2. Білик В. Г. Формування професійно-педагогічної спрямованості майбутніх учителів початкової школи щодо впровадження сучасних здоров'яформувальних технологій / В. Г. Білик // Науковий часопис НПУ імені МП Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). – № 3 (2). – 2015. – С. 39 – 41.
3. Богданова Р. А. Формирование профессиональной готовности будущих учителей начальных классов в процессе педагогической практики [Електронний ресурс] / Р.А. Богданова. – Режим доступу : <http://cyberleninka.ru/article/n/formirovanie-professionalnoy>.
4. Закон України про основи національної безпеки України / Верховна Рада України. – К. : Парлам. вид-во, 2003. – 78 с.
5. Зоріна М. О. До проблеми визначення актуальності й особливостей формування культури безпеки життєдіяльності / М. О. Зоріна // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. – 2010. – №8. – С. 149 – 153.
6. Кремень В. Г. Ідентичність у добу глобалізації (начерки метадисциплінарного дослідження) / В. Г. Кремень, В. М. Ткаченко. – К. : Знання, 2013. – 415 с.
7. Михальченко М. І. Роль освіти в цивілізаційному вихованні молоді: [монографія] / М. Михальченко, Т. Андрущенко, О. Бульвінська та ін. – К. : Педагогічна думка, 2010. – 350 с.
8. Миценко І. М. Забезпечення життєдіяльності людини в навколишньому середовищі / І. М. Миценко. – 2-ге вид. – Кіровоград : ТОВ-ПРЕСС, 2011. – 300 с.
9. Мягченко О. П. Безпека життєдіяльності людини та суспільства: [навч. посіб] / О. П. Мягченко. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 384 с.
10. Надолішній П. Ефективність державного управління та її оцінювання: концептуальний підхід / П. Надолішній // Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. праць. – К. : ОРІДУ НАДУ, 2003. – Вип. 4. – С. 62 – 76.
11. Пирожков С. І. Національна та регіональна безпека: погляд України [Текст] / С. І. Пирожков // Нова безпека. – 2009. – № 2. – С. 9 – 16.
12. Русак О. Н. Безопасность жизнедеятельности. Энциклопедический словарь / О. Н. Русак. – 2-ге вид., випр. і доп. – СПб. : МАНЭБ, 2013. – 560 с.
13. Шеремет І. В. Формування готовності майбутніх учителів до профілактики порушень зору учнів початкової школи у процесі професійної підготовки : автореф. дис. на здобуття наук ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 "Теорія і методика професійної освіти" / І. В. Шеремет. – Київ, 2017. – 22 с.

Стаття надійшла до редакції 11.04.2018

UDC 378.011.3-051:796]: 005.963.1:613]: 124.5

DOI 10.31494/2412-9208-2018-1-1-152-158

L. O. Konovalska,

Associate Professor of the Department of Theory
and Methodology of Physical Education
(Berdyansk State Pedagogical University)

konovalska23@gmail.com

THE AXIOLOGICAL AND CULTURAL-LOGICAL APPROACHES TO THE PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL TRAINING FOR THE PHYSICAL-CULTURAL-HEALING WORK AT THE HIGH SCHOOL

Анотація

Стаття присвячена аналізу аксіологічних та культурно-логічних підходів до професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури як лідера в рамках модернізації високої фізико-культурної освіти. Виявлено сенс цих підходів у процесі професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури для фізико-культурно-оздоровчої роботи у вищій школі.

Ключові слова: аксіологічний підхід, культурно-логічний підхід, цінність, принципи, культура, майбутній вчитель фізичної культури.

Summary

The article deals with the analysis of the axiological and cultural-logical approaches to the professional training of future teachers of physical culture as the leading within the modernization of the high physical-cultural education. It is revealed the meaning of these approaches within the process of the professional training of future teachers of physical culture for the physical-cultural healing work at high school.

Key words: axiological approach, cultural-logical approach, value, principles, culture, future teacher of the physical culture.

Problem statement. Within the epoch of the globalization and euro-integration of Ukraine, the democratic transformations in social-political and economic life determine the modernization and great transformations within modern high physical-cultural education.

The actuality of research of new approaches to the professional training of future teachers of physical culture at high educational establishments is connected with that fact (which was stated by V. Kremin), that the Ukrainian education has the task “to form the personality with the innovative thinking and culture, with the readiness for the innovative activity which will correspond to the innovative type of civilization’s development. Only if we form such personality we would become the competitive nation because the changing is not the exception anymore. It becomes the rule and the essential feature of the society’s functioning, it is actually the feature of each society’s member” [9, p. 11].

The effective and productive system of the education’s organization is founded on the principles of the creative life-activity. It foresees absolutely another forms of the didactic and interpersonal activity which is oriented on the stimulation of creativity, on the development of the creative activity as the basis foundation of the personality.

The analysis of research and publications. The modernization of the high education in Ukraine is the certain answer to the global challenges of the 21st

century – the faster integration of the worldwide environment (as the political as the economical also). According to the point of view of Y. Voinar, D. Navaretskyi and I. Glazirina, the modernization of the high physical-cultural education is provided by the realization of the axiological and cultural-logical approaches [5, p.120].

Theoretical-methodical foundations of the axiological approach's implementation into the educational process at high educational establishments are highlighted in the research works which were made by S. Anisimova, I. Beh, I. Zyasyun, P. Ignatenko, P. Kononenko, O. Listopad, O. Savchenko, I. Sokolova, L. Khomich etc.

Within modern pedagogical literature the cultural-logical approach to the education is researched by G. Batisheva, L. Bueva, A. Valitska, O. Dolzhenko, I. Iliin, N. Rozov, etc.

Some researchers (O. Adjippo, M.V. Baranov, S. Barantcev, A. Gussmanov, P. Dzhurinskyi, T. Dovgal, A. Zhalei, E. Zaharina, L. Ivanova, O. Kutc, L. Sushenko, O. Timoshenko etc) pay the significant attention to the questions which are connected with the physical-cultural wellness and work with secondary educational establishments.

The goal of the article is in the characterizing of the axiological and cultural-logical approaches to the professional training of future teachers of physical culture for the physical-cultural wellness work at high school.

The professional education of the future teachers of physical culture has to become the foregrounding for the development of their professionalism and readiness for the self-realization of the personality; for the formation of the humanistic values, for the direction on the professional self-improvement during their love. The improvement of the professional training of the future teacher of physical culture at modern stage demands the effective ways of the organization of educational-pedagogical process of the physical-cultural wellness work.

As one of the most important approaches we have chosen the axiological and cultural-logical. These are the approaches of the general-scientific level of the methodology which determines the statement of the problem of the professional training of future teachers of physical for the physical-cultural wellness work at high school, general and local goals. It identifies the contradictories and positions which reflect the logics of the scientific research. As L. Khomich considers that “within the pedagogical science the axiological approach has the theoretical-methodical functional and also it is the system-integrated methodology which is in the basis of the humanistic pedagogics” [14, p. 309]. The scientist says that this approach is the system-creating factor of the organization of the activity os subjects of the pedagogical [14, p. 309].

The word “axios” means the value (translation from Greece). So, the axiology is the science about the values. The value reflects the essence, the valuable level of the personality's conscious. According to the axiological approach (on the point of view of Y. Lyannyi), “the vital activity of the person could be conscious only in the correlation with the values which determine the norms and goals of the behavior of people” [12, p. 233].

O. Listopad thinks that the axiological approach is considered as the “methodological basis on the new philosophy of the education because it has the main goal which is realized in the implementation of the subjects of the educational process into the world of values and giving them certain help during the choice of

the personally valuable and significant system of the value orientation” [11,p.138].

The analysis of the psychological-pedagogical resources has shown that the axiological approach points on the formation of the student’s general humanity and professional values which determine personality’s attitude to the world, to his or her activity, to himself or herself as to the person and to the professional. The different traditions, directions, schools, approaches to the solution of the axiological problems became to be the forms of the development of the axiological thoughts. V. Bigun states that “it is accepted to determine four main groups of problems on: 1) the nature of the values (it is considered through the prism of the evaluation’s reasons); 2) types of values (usually there are determined essential (given since the birth) and instrumental (contributive) values); 3) criteria of values (they are considered due to the influence of theories of psychology and logics); 4) metaphysic status of the value (it is considered in the context of correlation of the value with the facts, being, (Sein) and belongingness (Sollen); 5) human value experience; reality which independent from the person – on the basis of subjectivism” [3,p. 11].

According to E. Zaharina, the philosophical level of research’s methodology gives opportunity to analyze the prior pedagogical values of the high physical-cultural education, particularly the axiological approach, which “orients the high physical-cultural education on the formation of genera human and professional values of the student; it reveals the pedagogical values as the conditions and as the result of the Physical-Culture teacher’s professional activity” [7,p.4].

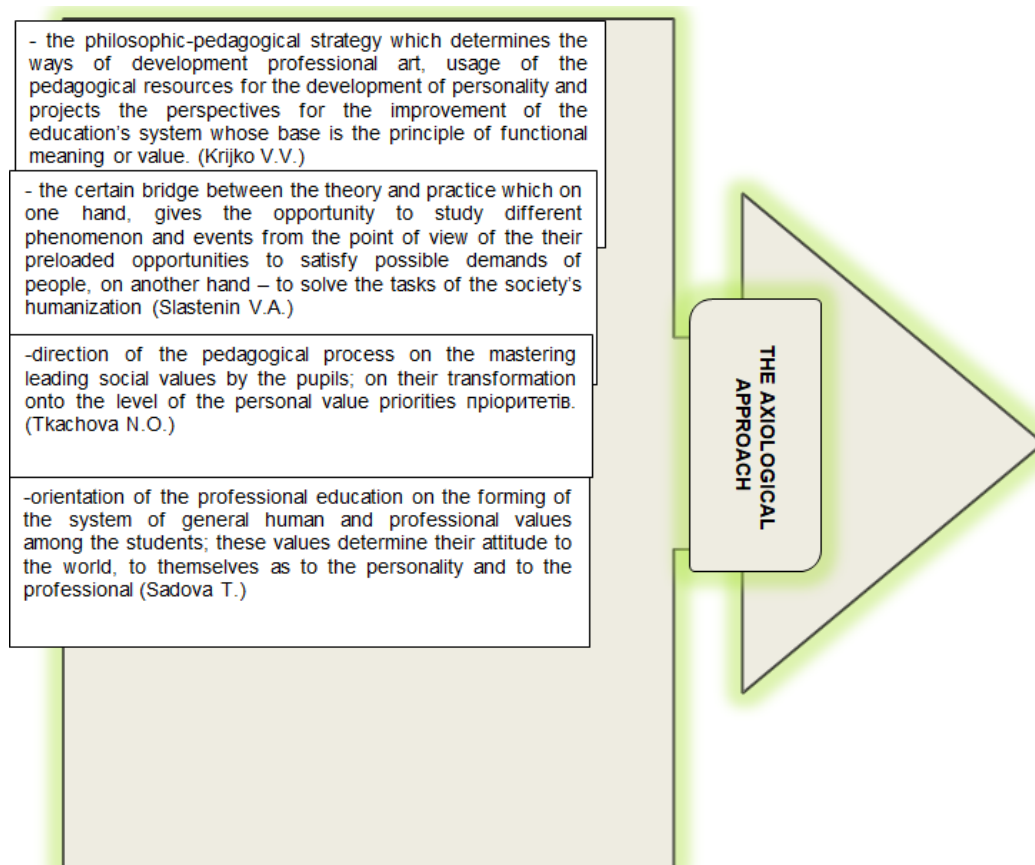
The fundamentals of the axiological approach allow to foresee and to analyze professional-pedagogical culture of the future specialist. According to V. Ivanyi, the professional-pedagogical culture of the future specialist is the “stage of students’ mastering its values, whose interiorization makes them subjective, personally significant, allows to realize the perspective model of the forming of the professional-pedagogical culture of the future specialist through the hierarchy of the value approaches (personality-culture-socium)” [8, p. 34].

Scientists which devoted their research to the foundation of the axiological approach, propose different notions of the term “the axiological approach”:

According to the S. Vitvitska’s point of view, within the solution of the global problems of the high education, the axiological approach provides the education, upbringing of the humanistic type of the student. The scientist states that the most important criteria of the high education’s humanization are not onle mastered knowledge and skills, but also the understanding and accepting of the humanistic ideals by the students, their direction to the continuous self-improvement [4, p. 67].

As the significant factor of the axiology of high physical-cultural education is determined the adequacy, correlation of the professional education with the value content of the professional training of future teachers of physical culture for the physical-cultural-wellness work at high school (as the representatives of the professional membership, as the bearer of the professional consciousness and as subjects of the professional activity).

The value and significance of the preparedness and readiness of the future teachers of physical culture for the physical-cultural-wellness work is revealed in the attitude, in positive meaning for the students’ own self-development and self-improvement.

Pic. 1. The determination of the term “axiological approach”

Thus the realization of the axiological approach allows to determine the content-process peculiarities of the process of the professional training future teachers of the physical education for the physical-cultural-wellness work at high school; it also allows to provide the choice of methods, ways and forms of the pedagogical interaction during the organization the educational methods.

Various changes which take place within the society, require the mental development of the future teacher of the physical culture through the humanization of the pedagogical process, strengthening of the interaction of the high education and culture, change of the education's paradigm from the education “educated person” to the “cultural person”. This provided the increasing of the cultural-logical approach's role.

The culture (in Latin – workout, education, upbringing, improvement) as the content and characteristics of the person's and society's activity is the multidimensional phenomena. T. Andrushenko considers that from one side, the “culture is stated as the phenomena of the social organism and its evolution, from another side it is the scientific category which researches the essence, structure and specifics of this phenomenon's functioning” [1, p. 34].

The educational process has the certain connection with the culture. According to I.Bekh is not “the general factor and mental-practical basis for the personality's development” [2, p. 26]. The scientist states that the culture-logical approach is considered as the “goal-oriented, constructed on the scientific fundamentals process of the personality's involvement into the culture. During this process it takes place the transfer of the humankind's centuries' experience

(theoretical, values, practical) from one generation to another and its development according to the modern realities” [2, p. 26].

In the economical dictionary the culture-logical approach is determined as the exact scientific methodology of the cognition and transformation of the pedagogical reality (whose basis is the axiology); the vision of the education through the prism of the term of the culture. It has to be the understanding of it as the cultural process which takes place in the multi-cultural environment and all its components are fulfilled with the humankind’s senses, they serve to the person who reveals his or her individuality, ability to self-develop independently, to self-determine within the environment of the cultural values. [15].

Within the aspect of the cultural-logical approach the professional-pedagogical culture of the future specialist is determined by I. Ivanyi) within the wide general-cultural background, providing the fulfilled, complex process of the development of the intellectual, mental, psychological, physical, sport, aesthetic and other qualities and abilities of the student on the basis of the values of the professional-pedagogical culture and moral. This approach determines the equality of the education and culture which means that the educational texts within the educational system have to obtain the essential connection, which they have within the culture [8, p.34].

The analysis of the modern scientific literature proves that within ourdays positions there is no generally accepted universal determination and definition of the term “the cultural-logical approach” but we have only some definitions of this term, which are given by certain scientists.

The cultural-logical approach	
<p>Analysis of the education through the prism of the culture’s notion, its understanding as the cultural process which takes place within the cultural-appropriate educational environment, whose all components are fulfilled with the human senses and serve to the person who freely reveals individuality, who has the ability to self-develop and to self-determine within the environment of the cultural values (E.Bondarevska)</p>	<p>Attitude to those who study as to the culture’s subjects, to own life and education, able to develop culturally and personally, to realize himself or herself creatively; attitude to the education as to the cultural process within which it takes place the dialogical interaction of its participants, the exchange of values and senses, cooperation within the achievement of goals of the personal self-development. (O. Kukuyev)</p>
<p>The mean for the analysis and constructing of the organizational culture of the educational establishment. (A.V.Pogodina)</p>	<p>The upbringing of the wide complex of the inter-depended qualities and abilities of the personality which form its motivation according to the healing activity; provide the readiness for its performing. (V.I.Stolyarov)</p>
<p>The combination of the methodological means which provide the spheres of education and pedagogics through the prism of the system-creating, culture-logical terms, such as: culture, cultural samples, way of life, cultural activity, etc. (N.B.Krilova)</p>	<p>The combination of the theoretical-methodical statements and organizational-pedagogical means which are oriented on the creation conditions for the mastering and broadcasting of pedagogical values and technologies which provide the creative self-realization of the teacher’s personality within activity (I.V.Kolmogorova)</p>

Pic.2. The determination of the cultural-logical approach